

Heliga Trefaldighet 2021

”Herren är Gud, uppe i himmelen och nere på jorden, han och ingen annan” (5 Mos 4:39). Mose ord förblir alltid giltiga. Herren vår Gud är och förblir densamme. Överallt och alltid. Han är den ende Guden. För alla tider och för alla människor. Det finns ingen annan Gud än han. Det är viktigt att komma ihåg, när man talar om religion och förhållandet till andra religioner. Man hör ibland folk säga att muslimer och judar har en annan Gud än vi kristna. Men om det nu bara finns en enda Gud går det inte riktigt ihop, ja, det är rent nonsens. Gud är och förblir densamme, oavsett hur människor uppfattar honom. Han har skapat alla människor och håller dem i sin hand, oavsett om de tror på honom eller ej eller hur de uppfattar honom. Han vill att alla skall komma på tro på honom och finna sin frälsning i honom. Därför har hans enfödde Son blivit människa. Därför har han sänt ut sin helige Ande. Det är vår kristna tro på den treenige Guden, som uttrycker den fulla sanningen om Gud. I andra religioner har man en annan tro på Gud, men i grund och botten är det samme Gud, den ende Guden, som de söker och längtar efter, eftersom det bara finns en enda Gud av all evighet. Denne Gud vill samla alla människor och göra dem till ett. Därför ger Jesus sina lärjungar detta budskap när han återvänder till sin Fader: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döpa dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut” (Matt 28:19-20).

Det är ord och inga visor! Jesus befäller oss att bära ut hans budskap till alla människor på vår jord. Han vill att alla skall få lära känna vem Gud egentligen är och leva i enlighet med hans bud. Efter sin uppståndelse har Jesus inte lämnat oss åt vårt öde. Han förblir närvarande som den förhärligade Herren som ständigt är med oss ända till tidens slut. Vi är inte övergivna, föräldralösa barn. ”Alla som leds av ande från Gud är Guds söner... Anden själv vittnar tillsammans med vår ande att vi är Guds barn” (Rom 8: 14,16). Detta andliga barnskap, som vi fått del av genom dopets sakrament, är den högsta och största värdighet man kan föreställa sig. Samtidigt ger det oss ett stort och krävande ansvar, för att vi skall vara trogna denna oskattbara nåd som vi har fått av Gud. Vi kristna har fått förtroendet att få veta Guds innersta hemlighet. Han har yppat sitt underbara mysterium: att han är en treenig Gud. ”Du som sände din sannings Ord och den helige Ande för att avslöja ditt underbara mysterium, skänk oss den sanna tron, så att vi bekänner dig och Sonen och Anden, en enda Gud allsmäktig och upphöjd” (kollektbönen)

Utan någon förtjänst från vår sida har vi kristna fått ta emot den fulla uppenbarelsen och sanningen om den treenige Guden. Allt i vår tro är präglas av

denna tro på Treenigheten. Även om själva ordet inte finns med i Bibeln, är det den sanning om Gud som stegvis framträder i uppenbarelsen och som kyrkan bevarar som sin största trosskatt. Varje gång vi gör korstecknet sker det i Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Varje mässa inleds och avslutas i Treenighetens heliga och upphöjda namn. När vi döps tecknas vi med den treenige Gudens heliga namn. Mer och mer måste vi försöka tränga in i detta mysterium och låta oss överväldigas av denna sanning. I sig själv är Gud en kärlekens gemenskap mellan Fadern och Sonen i den helige Andes gemenskap. Han har skapat allt för att det skall återspegla något av detta mysterium. Och vi människor har till och med skapats till hans avbild. Vi kan aldrig riktigt förstå oss på oss själva, förrän vi upptäcker att det är i Guds treeniga mysterium som vi har vårt ursprung och vårt definitiva mål. Vår egen hemlighet ligger inbäddad i Guds innersta hemlighet. Ju mer vi lär känna och tjänar och älskar denne Gud, desto bättre kommer vi att förstå oss på oss själva och våra medmänniskor.

Vår tids tragedi är att så många människor inte har en aning om den treenige Guden och vad denna tro innebär för dem. Om de inte tror på den sanne Guden och att de är skapade till hans avbild, kan de inte heller förstå sig själva. ”Vem är jag?”, frågar de sig. ”Vad går livet ut på?”, är det många som undrar. ”Varför är tillvaron så oförståelig och utsiktslös?” Ingen empirisk vetenskap kan ge svar på människans djupaste frågor. Ingen terapeut eller socionom, hur duktiga och empatiska de än kan vara, kan besvara de frågor som människan ställer i den isande ensamhet som så många drabbas av idag. För en stor del av de unga som växer upp idag är psykisk ohälsa ett normaltillstånd. För andra är det droger och kriminalitet, eller en kombination av allt detta. Pandemin har förstärkt detta för många. Sällan eller aldrig har man behövt denna tro på Treenigheten så väl som just nu, på det kärlekens mysterium som vill ta alla människor i besittning och för all evighet fylla dem med den glädje och lycka som ingenting i grunden kan rubba.

Samtidigt är det kyrkans - ja, alla döptas - stora och krävande uppdrag att kunna förmedla denna tro på Treenigheten på ett sätt som människor kan ta till sig. Eftersom många är religiösa analfabeter, behöver vi verkligen Andens vishet, Sonens sanning och Faderns barmhärtighet för att kunna göra vår tro trovärdig. Vi måste lita på Jesu löfte till oss: ”Jag är med er alla dagar till tidens slut” (Matt 28:20). Samtidigt måste vi själva växa in allt mer i vår värdighet som Faderns älskade barn, som Sonens bröder och systrar och som Andens heliga boning. Det har alltid varit så i kyrkans historia att de som har helgats och förvandlats av Guds nåd, alltså de heliga, är de som bäst har kunnat göra tron trovärdig och attraktiv. Därför kommer allt till sist ner till vad Jesus har sagt: ”Var fullkomliga, så som er Fader i himlen är fullkomlig” (Matt 5:48). Det låter omöjligt, men för Gud är ingenting omöjligt.

